

сивній духовній праці над собою. Тому письменниця є прикладом сучасного українського інтелектуала, який робить неоціненний вклад у розвиток українознавства.

ЛІТЕРАТУРА

1. *Вовк В.* Біографічна мозаїка Віри Вовк // Вовк В. Про за. – К.: Родовід, 2001. – С. 27 – 28, 33, 54.
2. *Вовк В.* Книга Естери // Вовк В. Диптих. – Ріо-де-Жанейро – Львів: БаК, 2013. – С. 100.
3. *Вовк В.* Обарінки. Казки, притчі, байки й афоризми. – Дніпропетровськ: Пороги, 2010. – 64 с.
4. *Вовк В.* Останній князь Звонимир: історично-фантастичний роман. – Авт. комп. набір. – 69 с. (З особистого архіву О. Смольницької).
5. *Вовк В.* Спілкування з опалевим метеликом // Вовк В. Диптих. – Ріо-де-Жанейро – Львів: БаК, 2013. – С. 38.

6. *Вовк В.* Спогади. – К.: Родовід, 2003. – 456 с.
7. *Смольницька О.* Архетипна основа роману Віри Вовк «Останній князь Звонимир» // Слово і час. – 2011. – № 9. – С. 82. – Бібліогр. в кінці ст.
8. *Смольницька О.* «Тотем скальних соколів» Віри Вовк як приклад українського магічного реалізму [Віра Вовк. Тотем скальних соколів] / Рецензії // Слово і час. – № 12 (600). – Грудень 2010. – С. 105 – 109.
9. *Videira – Лоза: Pequena antologia da nova lirica ucraniana* – Мала антологія молоді української лірики / Tradução do Ucrainiano: Wira Wowk. – Переклад на португальську мову: Віра Вовк. – Rio de Janeiro: Contraste, 2009. – 142 с.

Ольга СМОЛЬНИЦЬКА
науковий співробітник
відділу української філології ННДІУВІ

ВРУЧЕННЯ ПРЕМІЙ ІМЕНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА

У приміщенні Національної спілки письменників України відбулося вручення літературної і Міжнародної премій ім. Олесь Гончара.

Справді всеукраїнське свято співпало із знаменною датою – 95-річчям від дня народження видатного письменника, громадського і культурного діяча Олесь Терентійовича Гончара.

Залу заповнили представники різних поколінь України і зарубіжжя. Знаменною була присутність дружини Олесь Гончара – Валентини Данилівни Гончар – дбайливого збирача й інтерпретатора творчої спадщини письменника, автора оригінальної, психолого-гуманістичної й талановитої аналітикою та естетичною наповненістю й викінченістю книги-есе.

Перший заступник міністра культури України Т. Кохан оголошує про підсумки конкурсу на літературну премію і вручає переможецю Віталію Абліцову медаль лауреата.

А потім настає важливий момент – оголошення підсумків на здобуття Міжнародної премії.

Голова журі української премії Гончара – письменник, професор Петро Кононенко – представляє лауреата Віталія Абліцова і його книгу «Діалог через океан». З душевним хвилюванням присутні вдумуються в зміст звершеного не тільки дослідником, а й, природно, творцем великої, мудро-героїчної життєвої Дороги – Олесь Гончарем. Постають мозаїчні картини многотрудної, сповненої героїзму, мужності, мудрості, життєтворчості видатного сина України: його численні оповідання, новели, повісті, романи, кіносценарії, літературно-критичні статті, особливо – щоденники Олесь Гончара. Універ-

сально широкий і високий світ його діянь: і як воїна-орденоносця, керівника Спілки письменників та Ради Миру (коли вона справді виявляла себе в найактивнішому процесі боротьби за мир і в українському державно-культурному соціумі, і в міжнародних проблемних подіях, на форумах, конференціях), державно-політичного діяча. Постає образ і співця гідності та краси людини загалом, і українського патріота – воїна, хлібороба, вчителя, лікаря, вченого, дипломата.

Лейтмотивом постають тези: Олесь Гончар – продовжувач безсмертної традиції Тараса Шевченка (що ставив інтегральне питання: «Нащо нас мати привела? Чи для добра? Чи то для зла? Нащо живемо?..»), мислитель-борець, що устами свого героя також ставив питання: «Чи так я жив? Чи так я живу? Чи так всі ми, люди, живемо?». І головне, що відповідав на ці питання власною життєдіяльністю: і як письменник, борець за торжество законів і норм цивілізованого світу, за історичне право на розквіт української мови й культури, Національної ідеї, української суверенної, демократичної, соборної держави. Як істинний патріот, що записав як інтегральне кредо: «Дякую Богові, що дав мені народитися українцем...»

Ці доленосні ідеї підносилися і в контексті підсумкових промов співголів Міжнародного конкурсу Івана Драча та Петра Перебийноса, численних молодих поетів, прозаїків, дослідників, тепло зустрінutoї всіма присутніми Валентини Гончар.

Петро КОНОНЕНКО